

FINANS- INSPEKTIONEN

FINANSINSPEKTIONENS FÖRFATTNINGSSAMLING

Finansinspektionens föreskrifter och allmänna råd om beräkning av premiereserv för livförsäkringsrörelse samt för livränta eller sjukränta som tillhör annan försäkring än livförsäkring;

FFFS 1997:1

beslutade den 24 januari 1997.

Finansinspektionen föreskriver med stöd av 49 § försäkringsrörelseförordningen (1982:790) följande¹.

I anslutning till de paragrafindelade föreskrifterna lämnar Finansinspektionen allmänna råd. Dessa föregås av rubriken *Allmänna råd*.

1 Kap. Försäkringsavtal upprättade i svenska kronor

1 § Vid beräkning av premiereserv avseende

- livförsäkring med grunder, utom livförsäkring med anknytning till värdepappersfonder där försäkringstagaren bär den finansiella risken,
- livräntor som tillhör annan försäkring än livförsäkring,
- sjukräntor

gäller följande för försäkringsavtal upprättade i svenska kronor:

Det tillämpade antagandet om ränta, uttryckt som räntesats (räntefot), får före belastning för skatt och driftskostnader samt före eventuell säkerhetsbelastning uppgå till högst fyra procentenheter. För avtal tecknade före den 1 juli 1997 får motsvarande ränteantagande uppgå till högst 5,2 procentenheter. Bolaget skall minst en gång om året bedöma om den framtida avkastningen kan anses vara tillräcklig för de utfästelser om avkastning som har gjorts.

Allmänna råd

För avtal med förmåner knutna till inflationsindex, såsom sjukräntor och skadelivräntor, bör antagande om realräntesats uppgå till högst 1,5 procentenheter. Hänsyn bör härvid tas till vilket inflationsbegrepp som är knutet till förmånerna och till beskattningsförhållandena.

2 § Utan hinder av vad som sägs under 1 § får vid diskontering av förväntat betalningsflöde tillämpas ett ränteantagande avseende de närmaste fem åren som har bestämts med beaktande av direktavkastningen på det redovisande försäkringsbolagets befintliga tillgångar och den förväntade direktavkastningen på framtida placeringar. Det förutsätts att uppgift om marknadsvärdet på

¹ Jfr rådets direktiv 92/96/EEG av den 10 november 1992 om samordning av lagar och författningar som avser direkt livförsäkring och om ändring av direktiven 79/267/EEG och 90/619/EEG (tredje livförsäkringsdirektivet) (EGT nr L 360, 9.12.1992, s. 11, Celex 392L0096)

motsvarande tillgångar redovisas öppet och att endast fastförräntade tillgångar utfärdade i svenska kronor medräknas. Vid bestämningen skall matchningen av kontantflödena beaktas och det tillämpade ränteantagandet skall förses med en säkerhetsmarginal genom multiplikation med en faktor som är högst 0,85. Det tillämpade ränteantagandet före skatt får under inga omständigheter överstiga sju procentenheter.

Allmänna råd

För avtal med förmåner knutna till inflationsindex gäller att ett antagande om realränta avseende de närmaste fem åren bör förses med en säkerhetsmarginal om minst en procentenhet. Härvid bör det tillämpade antagandet om realräntefot under inga omständigheter överstiga fyra procentenheter.

Det som sägs i denna paragraf förutsätter att bolaget kan beräkna premiereserven med utnyttjande av mer än en räntenivå, dvs. med selekt ränteantagande. Bolaget bör vid användningen av selekt ränteantagande särskilt uppmärksamma kravet på att tillgångarna skall vara lämpliga i förhållande till försäkringsåtagandena. Detta krav är av störst betydelse om bolagets överskottsmedel har liten omfattning eller om det tillämpade högre ränteantagandet väsentligt avviker från det i 1 § angivna värdet.

3 § Utan hinder av vad som sägs under 1 och 2 §§ får vid försäkringsavtal mot engångspremie och med en avtalstid av högst åtta år antagandet om räntesats bestämmas enligt följande. Den antagna räntesatsen beräknad helårsvis i efterskott får före belastning för skatt och driftskostnader samt före eventuell säkerhetsbelastning uppgå till högst 85 procent av den vid tidpunkten för premiebetalning gällande effektiva marknadsräntesatsen för svenska statsobligationer utfärdade i svenska kronor. Härvid skall sådana obligationer beaktas som har en återstående löptid som ligger så nära som möjligt den tid för vilken engångspremien har erlagts. För avtal mot upprepad engångspremie skall regeln tillämpas enskilt för den del av avtalet som kan anses svara mot varje enskild erlagd engångspremie.

4 § Belastning för skatt skall göras på ränteantagandet på lämpligt sätt.

Allmänna råd

Gällande procentsatser enligt lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel bör vara vägledande vid bestämning av belastningen för skatt för sådan livförsäkring som avses i nämnda lag.

För annan försäkring bör belastning för skatt göras med hänsyn till beskattningen av motsvarande verksamhet.

2 Kap. Försäkringsavtal upprättade i främmande valuta

1 § Vid beräkning av premiereserv avseende

- livförsäkring med grunder, utom livförsäkring med anknytning till värdepappersfonder där försäkringstagaren bär den finansiella risken,
- livräntor som tillhör annan försäkring än livförsäkring,
- sjukräntor

gäller följande för försäkringsavtal upprättade i främmande valuta:

Det tillämpade antagandet om ränta, uttryckt som räntesats vid betalning helårsvis i efterskott, skall stå i överensstämmelse med de regler som gäller i det land i vars valuta försäkringsavtalet är upprättat, i det fall landet är ett EES-land. Med antagandet om ränta avses antagandet före skatt och före eventuell belastning för driftskostnader och säkerhetsbelastning.

3 Kap. Livförsäkring utan grunder och livförsäkring med anknytning till värdepappersfonder

1 § För livförsäkring utan grunder och för livförsäkring med anknytning till värdepappersfonder där försäkringstagaren bär den finansiella risken, uppställs inte någon övre gräns för eventuellt tillämpat räntebestånd vid beräkning av premiereserv.

Allmänna råd

I den mån de i denna paragraf nämnda verksamheterna omfattar försäkringsmoment för vilka lämpligen premiereserv beräknas med antagande om framtida ränta, bör de i 1 och 2 kap. angivna reglerna iakttagas.

4 Kap. Dispens från regler om beräkning av premiereserv m.m.

1 § Om det finns särskilda skäl, kan Finansinspektionen meddela dispens från dessa föreskrifter.

Allmänna råd

Försäkringsbolagen uppmärksammas på bestämmelserna om övergångsgrunder i 7 kap. 6 § försäkringsrörelselagen (1982:713).

Premiegrundernas antagande om ränta bör ansluta till reglerna i denna föreskrift.

Ikraftträdande m.m.

Denna författning träder i kraft den 1 juli 1997, vid vilken tidpunkt Finansinspektionens författning (FFFS 1995:29) om beräkning av premiereserv för livförsäkringsrörelse samt för livränta eller sjukränta som tillhör annan försäkring än livförsäkring upphör att gälla.

Claes Norgren

Björn Palmgren
(Försäkringsmarknadsavdelningen)